

نگاه بیرون

ایران، راه آهن حجاز و توافق نهایی

ترجمه: شهرام زرندار

● یک عضو جاه‌طلب کابینه اسرانیلی، یک ولیعهد سعودی که خود را به دیگران تحمیل می‌کند، یک داماد رئیس‌جمهور ایالات متحده و راه‌آهنی که مدت‌هاست به حال خود رها شده است؛ آیا این می‌تواند شروع کار یک محور ضدایرانی باشد؟ محوری که می‌تواند با یک چرخش به توافق صلح بین اسرائیل و فلسطینی‌ها منجر شود، درست مانند شعیده‌ای که خرگوش را از کلاه در می‌آورد. وزیر کابینه کسی جز یس‌رائیل کاتز نیست؛ کسی که هم پرونده‌های امور اطلاعاتی و هم وزارت حمل‌ونقل در دولت فعلی اسرائیل را در اختیار دارد. ولیعهد مربوطه صدالبته محمد بن سلمان است که زره‌پوشانه قدرت‌هایی در اعمال می‌کند که از زمان پدربزرگش ابن سعود بن‌یا‌گذار سلطان‌نشین مدرن سعودی بی‌سابقه است. محمد بن سلمان همان قدر بی‌رحم است که جاه‌طلب. او رفقای خود را برای به‌دست‌آوردن تاج و تخت سعودی اندکی پس از به‌قدرت‌رسیدن از کار بی‌کار کرده است. آقای داماد، جراد کوشر است که در کار معاملات املاک در نیویورک است و به عنوان مشاور ارشد رئیس‌جمهوری منصوب شده است. راه‌آهن، راه‌آهنی است به طول هزارو ۳۰۰ کیلومتر که عثمانی‌ها در سال ۱۹۰۸ بین دمشق و مدینه دومین شهر مقدس در اسلام کشیده‌اند. شاخه‌ای از این راه‌آهن، بندر حیفاً در مدیترانه را به خط اصلی از طریق دره جزیل و اردن امروز متصل می‌کرده است. این راه‌آهن در سال ۱۹۲۰ با فروپاشی امپراتوری عثمانی متروکه شده است. اکنون وزیر کابینه اسرائیل، کاتز، خواهان زنده‌کردن آن در همان حبل بار به عنوان یک عنصر کلیدی در محور ضدایرانی است. راه‌آهنی که از تجارت برای نزدیک‌کردن عربستان سعودی و سایر دولت‌های عرب به اتحاد با اسرائیل استفاده می‌کند. کاتز اخیراً در مصاحبه‌ای با روزنامه کانادایی «گلوب‌اندیل» گفته «ایران دشمن بزرگ ماست» و افزوده: خیلی روشن است که ما [اسرائیل و عربستان

سعودی] عملاً در یک سمت قرار گرفته‌ایم. همه کشورهای سنی مخالف ایران‌اند. ما خواهان یک توافق صلح به موازات پیش‌بردن ابتکارات جدید برای توسعه اقتصادی منطقه‌ای هستیم. «آقای وزیر که عضو حزب لیگود نتانیا‌هوست از قبل کشایش ۶۰ کیلومتر راه‌آهن از حیفاً از طریق دره جزیل در شمال شرق اسرائیل به مرز اردن را پیش‌بینی کرده است. هرچند او یک مخالف سرسخت راه‌حل دو دولت برای حل معضل اسرائیل و فلسطینی‌هاست اما او به فلسطینی‌هایی که در کرانه باختری زندگی می‌کنند در کنار چماق، هویجی هم ارائه کرده است. خطی برانگیخته‌نده که شهر فلسطینی جنین را به راه‌آهن اصلی متصل می‌کند». در همین حال او با محمد بن سلمان در ماه‌عسل به سر می‌برد. ۱۴ دسامبر او آشکاراً از محمد بن سلمان با ارائه یک پیشنهاد به منظور حمله به «کارخانه‌های موشکی ایران» در لبنان استقبال کرده است. آنها ایران را متهم به عرضه موشک‌های دوربرد، موشک‌هایی که شورشان حوثی از خاک یمن به سوی عربستان سعودی شلیک کرده‌اند، می‌کنند. هرچند سعودی‌ها آشکاراً این حرف‌ها را نمی‌زنند اما به طرز بدی به واسطه حملات مشکوکی به ریاض تکان خورده‌اند. آنها می‌گویند نایب منطقه‌ای ایران، حزب‌الله، این موشک‌ها را به حوثی‌ها داده و این اتهامی است که ایران آن را رد می‌کند. کاتز

به ولیعهد ۳۲ساله سعودی لقب رهبر جهان عرب را داده و پیشنهاد کرده که عربستان سعودی سرمنشأ یک فرایند صلح جدید اسرائیلی – فلسطینی شود. این وزیر کابینه اسرائیل افزوده اسرائیل از شرکت در چنین مذاکراتی خوشحال خواهد شد. او از محمد بن سلمان دعوت کرده به منظور دیدار با مقامات ارشد دولتی اسرائیل و خودش به اسرائیل سفر کند. مغروصی است که چنین دیداری در اورشلیم رخ دهد، جایی که پارلمان اسرائیل کست و وزارتخانه‌های اسرائیل در آن قرار دارند. این امر خیلی بعید است؛ حداقل در شرایط کنونی امکان‌پذیر نیست. با این همه پاسخ رسمی سعودی‌ها به یثانیبه دودلاد ترمیم رئیس‌جمهور ایالات متحده که قدس را با نام اورشلیم پایتخت اسرائیل خوانده، به طرز تعجب‌برانگیز با سکوت همراه بوده است. اینکه چقدر این را می‌توان از نتایج دیدار قابل توجه محمد بن سلمان در اوایل ماه دسامبر با رابرت ستلوف که مدیر اجرایی مؤسسه سیاست شرق نزدیک در واشنگتن است، اندازه‌گیری کرد؛ این مؤسسه این اتفاق فکر طرفدار اسرائیل و مربوط به آیک (کمپته امور عمومی آمریکایی- اسرائیلی) است. ستلوف دیداری ۸۰دقیقه‌ای با محمد بن سلمان در ریاض داشته است، چیزی که تا همین چند ماه گذشته غیرقابل طرح بوده است. فرایند صلح به نظر توافقی می‌رسد که ساخته و پرداخته محمد بن سلمان و جراد کوشر است... او در حال حاضر خطر واقعی قدرت‌گیری رشدیابنده ایران در منطقه و اضطرابی است که ایجاد کرده؛ خطری که می‌تواند منجر به درگیری اسرائیل، سعودی‌ها و آمریکایی‌ها در یک جنگ نیابتی کلان‌مقیاس شود. کاتز می‌رود. او در سخنانی که اخیراً در مورد جنگ سال ۲۰۰۶ بین حزب‌الله و اسرائیل در لبنان ادا می‌کرد، گفته: «آنچه در سال ۲۰۰۶ رخ داد، در مقایسه با آنچه ما می‌توانیم انجام دهیم، یک پیک‌نیک است. من به شما می‌گویم که ما لبنان را به عصر حجاز باز خواهیم گرداند».

«العزیزه politics@sharghdaily.ir

محمدحسن نجمی: از جمله افراد حلقه نخست اطراف «حسن روحانی» است؛ خیلی‌ها ترکیب کابینه دوازدهم را حاصل لابی‌های او می‌دانند؛ «محمود واعظی»، رئیس‌جمهوری معتقد است که برای انتخاب وزرایش تحت هیچ‌گونه فشاری نبوده است؛ درست هم می‌گوید، چراکه افراد مشاور روحانی همه همسوی خودش بودند، مانند واعظی؛ یعنی رئیس‌دفترش در دولت دوازدهم و وزیر ارتباطاتش در دولت یازدهم، سودای وزارت خارجه برای دولت یازدهم داشت؛ البته با توجه به سوابقش هم با ارفاق می‌شد او را جزه گزینه‌ها در نظر گرفت، اما وقتی نام دیپلماتی مانند «محمدجواد ظریف» در میان باشد، قطعاً بقیه نام‌ها با هر سابقه‌ای در وزارت خارجه کم‌رنگ می‌شوند. محمود واعظی از سال ۹۲ و با پیروزی حسن روحانی، نقش بیشتری در سیاست پیدا کرد؛ هرچند برای وزارت خارجه انتخاب نشد ولی به وزارت ارتباطات رفت. او عضو حزب اعتدال و توسعه هم هست؛ همان حزبی که بسیاری از نزدیکان روحانی هم عضو آن هستند؛ حزبی که خاستگاه خود روحانی هم هست، مدتی هم خبرهایی مبنی بر انتصاب همسر واعظی در برخی دستگاه‌های دولتی شنیده می‌شد که البته فرصت تحقق پیدا نشد. حالا عده‌ای از نمایندگان از برخی رفتارهای واعظی پس از انتصابش به ریاست دفتر رئیس‌جمهوری گلایه دارند؛ همچنان که از برخی دخالت‌ها در جریان انتخابات هیئت‌رئیس‌ه سال دوم مجلس دهم گلایه داشتند. درعین‌حال برخی اصلاح‌طلبان مجلس هم حاضر به صحبت در این زمینه نیستند! میرزایی‌نکو، نماینده داموند، از دستور واعظی بر نامه‌ای که مخاطبش رئیس‌جمهوری بوده گلایه دارد. او همچنین از کاهش ارتباطات رئیس‌جمهوری گلایه دارد. آن هم پس از اینکه وزیر ارتباطات دولت یازدهم در دولت دوازدهم رئیس دفتر رئیس‌جمهوری شده است. رحیمی، نماینده تهران، هم از لزوم جلوگیری از موازی‌کاری‌ها با وزارت خارجه سخن می‌گوید.

مأموریت رئیس دفتر نباید با وزارت خارجه تداخل کند

چندی پیش واعظی در قامت رئیس‌دفتر رئیس‌جمهوری سرفی به جمهوری آذربایجان داشته و در جلسه‌ای سخنرانی کرده بود، او همچنین دیدارهایی دیپلماتیک با مقامات این کشور داشت؛ هرچند خیلی‌ها از این دیدارها متعجب شدند و آن را در وظایف رئیس دفتر ندانستند، اما علی‌رضا رحیمی، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس، نظر دیگری دارد؛ او در این باره به «شرق» گفته: «آقای واعظی در دولت یازدهم به اعتبار اینکه وزارت ارتباطات، به عنوان رئیس‌گروه کمیسیون مشترک ایران و جمهوری آذربایجان بودند ولی حالا اگر جایگزینی برایشان انتخاب نشده، احتمالاً به اعتبار همان بودند». او ادامه داد: «اما به‌رحال رئیس دفتر رئیس‌جمهوری ممکن است مأموریت‌های ویژه داشته باشند ولی به‌رحال کمیسیون مشترک دو کشور بر اساس تصمیم‌دهی وزیران مسئولش مشخص می‌شود». او درباره مأموریت‌های رئیس دفتر رئیس‌جمهوری افزود: «مأموریت‌هایی که برای رئیس دفتر رئیس‌جمهوری وقت تعریف می‌شود، در قالب دفتر رئیس‌جمهوری برایشان

تعریف می‌شود. اما درباره جمهوری آذربایجان چون در این مورد خاص سمت قبلی‌اش رئیس کمیسیون مشترک ایران و جمهوری آذربایجان بوده، احتمالاً به همین خاطر بوده». با این حال، او به «ایلنا» گفته که «ممکن است رئیس‌دفتر رئیس‌جمهوری نیز مأموریت‌هایی خاص در حوزه دفتر ریاست‌جمهوری داشته باشد و طبیعتاً این مأموریت‌ها نباید تداخلی با حوزه کاری وزارت خارجه داشته باشند». نماینده مردم تهران ادامه داد: «رئیس‌دفتر رئیس‌جمهوری می‌تواند به‌عنوان نماینده ریاست‌جمهوری بعضاً در مراسم‌های رسمی و غالباً تشریفاتی شرکت کند اما اینکه حامل پیام دیپلماتیک باشد، ممکن نبوده و معمولاً چنین سفرهایی از جانب وزارت امور خارجه انجام می‌شود و عرف و پروتکل بین‌المللی این‌طور ایجاب می‌کند».

ارتباطات قطع‌شده

قاسم میرزایی‌نکو، عضو فراکسیون امید، در گفت‌وگو با «شرق» که به زمان خدمتش در دفتر ریاست‌جمهوری سیدمحمد خاتمی اشاره می‌کند و می‌گوید: «زمانی‌که ما در دوران اصلاحات در دفتر رئیس‌جمهوری به‌عنوان بازرس ویژه بودیم، مجموعه دفاتر موظف بودند که دستور کاری را که رئیس‌جمهوری نیاز دارد، آماده کنند و ارتباطاتش را فراهم کنند». او اما درباره ارتباطات روحانی در دولت دوازدهم گفت: «متأسفانه ارتباطات قطع شده؛ یعنی حداقل هیچ‌کدام از مجامع استانی پس از دور دوم آقای روحانی دیداری نداشتند؛ با هیچ فراکسیونی جلسه‌ای برگزار نکرده است».

پاسخ رئیس دفتر به رئیس‌جمهوری!

او همچنین از نامه‌نگاری برای دیدار کمیته‌حصر فراکسیون امید برای دیدار با رئیس‌جمهوری خبر داد؛ درخواست‌هایی بدون پاسخ از سوی دفتر روحانی: «کمیته رفع حصر از رئیس‌جمهوری درخواست ملاقات کرده بودیم؛ یعنی ما به عنوان کمیته حصر به آقای امیری معاون پارلمانی شاید بیش از پنج بار نامه دادیم و مکاتبه کرده‌ایم. چون ما با همه سران قوا، یعنی آقای آملی لاریجانی و علی لاریجانی، هماهنگی‌های مشخصی دبیر شورای‌عالی امنیت ملی، وزیر اطلاعات و دوستان مختلف ملاقات کردیم ولی آقای رئیس‌جمهوری وقت ندادند». او به مورد دیگری هم اشاره می‌کند: «در مورد

انتقاد نمایندگان از عملکرد محمود واعظی در دفتر روحانی

برسد به دست آقای رئیس‌جمهور

عباس تسنیم

بودجه هم با آقای صادقی در فراکسیون شفاف‌سازی، متنی را با هفت بند برای آقای روحانی تهیه کردیم که آقای رئیس‌جمهوری، این موارد را دستور بدهید که در بودجه انجام شود؛ باز آقای واعظی روی این نامه دستور دادند». دستور رئیس‌جمهوری نیز نامه‌ای که مخاطب آن رئیس‌جمهوری است، می‌تواند سرآغاز یک بدعت باشد؛ بدعتی که می‌تواند به قدرت‌گرفتن بیش از اندازه رئیس دفتر منجر شود و این افزایش قدرت تبعات سیاسی و حواشی زیادی خواهد داشت.

تذکر به واعظی: مطالب به روحانی برسد

میرزایی‌نکو گفته که «باید تذکر جدی داد که مطالب باید به رئیس‌جمهوری برسد؛ باید ایشان (واعظی) می‌فقت مطالبی که شما به عنوان فراکسیون شفاف‌سازی بیان کردید، به عرض رئیس‌جمهوری رسید و ایشان گفتند فلان». آقای واعظی خودشان رجوع دادند که آقای نوبخت رسیدگی کنید». او خود روحانی را هم در این قضیه مقصر می‌داند: «به نظرم مقصر هم خود رئیس‌جمهوری است؛ شاید هم خود ایشان گفته و این اختیارات را داده باشد. اما در مجموع ارتباطات رئیس‌جمهوری را نمی‌توان گفت محدود شده، شاید بهتر باشد بگوییم سازمانده‌هی بهتری صورت گرفته که سر رئیس‌جمهوری خلوت شود؛ ولی ارتباط رئیس‌جمهوری با نمایندگان، با مسئولان تصمیم‌گیر و قانون‌گذار و همچنین مجریان قانون باید برقرار باشد؛ الا ن به نظرم کاهش یافته است».

حذف معاونت اجرایی؟

او همچنین در مورد عدم انتصاب معاونت اجرایی و گفته‌های واعظی در این مورد، گفت: «با خبری که آقای واعظی گفتند مبنی بر اینکه فعلاً معاونت اجرایی نخواهیم داشت، احتمالاً وظایف این معاونت را خودش انجام خواهد داد». او در توضیح تبعات این اقدام گفت: «برای همین هیچ سفر استانی هم انجام نشده است؛ معاون اجرایی به استان‌ها می‌رفت و اوضاع را بررسی می‌کرد؛ هر دو ماه یک‌بار برای رئیس‌جمهوری سفر استانی تذکر می‌دید؛ ولی الان می‌بینیم که این سفرها تعطیل شده‌اند؛ غیر از سفر سیستان وبلوچستان که چندی‌پیش انجام شد، برنامه‌ریزی دیگری انجام نشده است».

چند روز پیش بود که واعظی انتخاب معاونت اجرایی را در حاله‌ای از ابهام فرو برد؛ او در پاسخ به این سؤال که معاون اجرایی رئیس‌جمهور چه زمانی معرفی می‌شود، گفت: «هر وقت انتخاب شد می‌گویم؛ در حال حاضر بنایی برای این کار نداریم». محمد شریعتمداری از روحانی از معاونت اجرایی استعفا داد و تاکنون جایگزینی برای او در نظر گرفته نشده است. این در حالی است که در بودجه سال ۹۷ برای این معاونت بودجه پیش‌بینی شده است. واعظی در این ارتباط گفته «در حال حاضر معاونت اجرایی فعالیت‌هایی که در گذشته انجام می‌داده کمافی‌السابق انجام می‌دهد و همه آنها سر جایشان هستند. این ردیف بودجه برای آن دسته از فعالیت‌هایی که بخشی از آن در دولت و بخشی دیگر در وزارتخانه انجام می‌شود، در نظر گرفته شده است». شریعتمداری پس از پیروزی حسن روحانی در انتخابات دور دوازدهم، دوباره حکم گرفت و به سمت معاونت اجرایی بازگشت اما او در کابینه دوم روحانی، به وزارت صنعت، معدن و تجارت رفت و تاکنون جایگزینی برای معاونت اجرایی رئیس‌جمهوری انتخاب نشده است.

تجمع مسئولیت‌ها

میرزایی‌نکو در ادامه به تجمیع مسئولیت‌ها توسط واعظی اشاره کرد و گفت: «نکته بعدی کارهای متنوعی است که در نهاد به عنوان سرپرست نهاد دارد؛ خود رئیس دفتر هم چند معاونت در زیرمجموعه خود دارد و همه اینها را می‌خواهد خودش بر عهده بگیرد که بعید می‌دانم آقای واعظی به‌تنبهایی از پس همه آنها بر بیایند. فکر می‌کنم یک جایی مجبور شود چارچوب‌ها و اصولی را که رایج بوده و هست را به خود آن مجموعه‌ها بسپرد». او در ادامه در مورد مناسبت‌های اصلی رئیس دفتر هم گفت: «مأموریت اصلی رئیس دفتر اجرایی اوامر رئیس‌جمهوری است. دومین کار رئیس دفتر هماهنگی بین کسانی است که می‌خواهند با رئیس‌جمهوری ارتباط داشته باشند». او سومین وظیفه رئیس دفتر رئیس‌جمهوری را هم رسیدگی و هماهنگی معاونت‌ها و سازمان‌های زیرمجموعه می‌داند: «سازمان‌های زیرمجموعه دفتر مثل دفتر سیاسی، دبیرخانه، بخش اطلاع‌رسانی و روابط عمومی باید با هم هماهنگ باشند که الا اینها هیچ‌کدام با هم هماهنگ نیستند». عضو فراکسیون امید مجلس به هشدارهای قبلی خودش اشاره کرد و افزود: «من از اول داد می‌زدم که اگر ستاد آقای روحانی ستاد مناسبتی نباشد، هر چقدر هم نیروی کیفی مناسب وجود داشته باشد، ستاد خوبی نخواهد شد؛ الا ن هم ستاد قابل‌ملاحظه‌ای نیست چراکه نمی‌تواند چلاک و پاسخ‌گو باشد». به‌رحال روحانی می‌توانند نیم‌نگاهی هم به فعالیت‌های رئیس‌دفترهای رؤسای جمهوری سابق داشته باشد؛ چه آنها که کم‌حاشیه بودند و چه آنها که حواشی زیادی درست کردند. اما انگار واعظی برای روحانی تازه مار دارد، مهره‌ای که باعث افزایش قدرتش شده است. از دیدارهای دیپلماتیک گرفته تا جواب‌دادن نامه به جای رئیس‌جمهوری و کاهش ارتباطات روحانی!

حسن روحانی رسید و او هم ریاست‌دفترش را به محمد نهاوندیان داد. او در دولت یازدهم هم‌زمان با ریاست دفتر روحانی، سرپرستی نهاد و دبیری شورای اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری را برعهده داشته است. او فارغ‌التحصیل مدرسه علوی و دارای تحصیلات حوزوی است؛ دکتری اقتصادش را از آمریکا گرفته است. نهاوندیان پیش از ریاست‌دفتر روحانی، سمت‌هایی مانند معاون وزیر بازرگانی، ریاست اتاق بازرگانی و معاونت دبیر شورای‌عالی امنیت ملی- زمان دبیری لاریجانی بر این شورا – را برعهده داشته است. ریاست دفتر رئیس‌جمهور از آغاز به کار دولت دوازدهم تاکنون در دستان محمود واعظی، وزیر پیشین ارتباطات و از مؤسسان حزب اعتدال و توسعه است.

ریاست گروه مشاوران جوان ریاست‌جمهوری، ریاست کارگروه وزارت و فرهنگ رضوی، جانشینی رئیس‌جمهور در شورای‌عالی امور ایرانیان خارج از کشور، ریاست مرکز ملی جهانی‌شدن، ریاست شورای اطلاع‌رسانی دولت ایران و نمایندگی ویژه رئیس‌جمهوری در امور خاورمیانه اشاره کرد. حسن موسوی بعد از کناره‌گیری مشایی تا آخر دولت هم ریاست دفتر رئیس‌جمهوری را برعهده گرفت (تیر ۹۱ تا مرداد ۹۲). او نخستین سمت خود را در دولت احمدی‌نژاد در معاونت سرمایه‌گذاری سازمان میراث فرهنگی زیر نظر مشایی برعهده گرفت و ازهمین‌رو او را مورد تأیید مشایی دانسته‌اند. دولت، چرخشی دیگر داشت و این‌بار قرعه به

۱-داشتن شخصیت حقوقی مستقل
۲-داشتن تجهیزات و امکانات و تخصص لازم و توانایی انجام کار مطابق استانداردهای رایج در صنعت نفت
۳-داشتن توانایی مالی و فنی کافی جهت اجرای موضوع پیمان
۴-داشتن توانایی ارائه ضمانت‌نامه بانکی برای شرکت در مناقصه به مبلغ ۴/۲۸۲۰۰۰۰۰ ریال
۵ -ارائه شناسه ملی و شماره اقتصادی
۶-انطباق موضوع مناقصه با موضوع فعالیت شرکت مندرج در اساسنامه
۷-ارائه آگهی تاسیس و آگهی آخرین تغییرات
۸ -ارایه گواهی صلاحیت معتبر با موضوع مناقصه از مراجع ذی صلاح (با اعتبار زمانی کافی)
ب- شرایط و مشخصات کار و شرکت در مناقصه

۱ -شرح مختصر عملیات، تهیه، و طبخ و توزیع غذا در رستوران ساختمانهای ۲۵ و ۳۵
۲ -محل اجرای عملیات: شرکت ملی نفت ایران – شهر تهران

ادامه از صفحه ۳

جای خالی گفت‌وگوی تمدن‌ها در روابط بین‌الملل

جریانی که مولد این تفکرات صلح‌آمیز بوده با سرعت در حال گسترش است، بی‌اغراق اگر این تفکر با قدرت اجازه فعالیت و رخ‌نمودن داشت، اکنون نه‌تنها منطقه شاهد روزهای بی‌تشی بود بلکه قدرت نشر فرامنطقه‌ای جریان صلح‌مدار اندیشه‌های صلح‌آمیز اجازه عرض اندام به هیچ خشونت‌طلبی را در دنیا نمی‌داد. چیزی که امروزه شاهد آن هستیم گسیختگی اعتقادی و مسخ فرهنگی در میان تمدن‌هاست که باعث ایجاد فضای باز برای یکه‌تازی قدرت‌های بزرگ در منطقه شده است. یکی از این بازی‌ها در درست به‌واسطه همین فضای خالی بود که بر مدار تفکر سیاست‌مداران آمریکا چرخید و مسئله قدس طراحی شد. به‌رحال در تلاطم اندیشه‌های فوندامونتالیستی جهان‌سومی که هر روز ترکی به دست جهان‌اولی‌ها می‌دهند، شکفتن دوباره اندیشه‌های ناب صلح‌طلب و اجماع‌رانگیز، شالوده و نیاز اصلی و به‌روز روابط بین‌الملل است. کاش گفت‌وگوی تمدن‌ها هنوز ساری و جاری بود و این صلابت و آرامش را در جان کشورهای منطقه می‌دمید. کشورها دریافته‌اند سنت‌گرایی در تقابل با اندیشه جهان‌شمولی چون گفت‌وگوی تمدن‌ها یسارای مقابله ندارند، بنابراین مشتاقانه به دنبال اتحاد و هم‌گرایی برای نجات از هرج‌ومرج و خشونت‌طلبی هستند.

ادامه از صفحه ۶

مأموریت ظریف برای «ظریف»

خوب یا بد این روند در آن دوره شکل گرفت. وزیر جدید یا باید تعامل کند یا قلع‌وقمع. ظریف و صالحی تعامل کردند.

❧ به نظر شما اجرای این طرح در این زمان با چه خطراتی روبه‌روست؟ متأسفانه کارمندان وزارت خارجه برای آمادگی این کار مهم تیمی، توجیه مناسب کارشناسی نشده‌اند. علاوه بر آن اشاره‌ای به محتوا و طرح نرم‌افزاری موردنظر سیاسی نیز هنوز در بدنه نشده است. مقرر شده جانی‌ما و جابه‌جایی افراد در ساختمان‌های مختلف نیز هم‌زمان صورت گیرد. یعنی بدنه بدون مشورت رهاشده وزارت خارجه، در یک بازی تیمی جدید بدون توجیه مربی، با سه شوک و تغییر (تغییر ساختار، چانمایی غیرکارشناسانه، خلأ رونمایی نرم‌افزار کاربردی جدید و تغییر مدیریت‌های کلان) در حال ورود به میدان مسابقه در دقیقه نود (آخر سال و آستانه تعطیلات دهه فجر و عید) است. شرایط سیاسی، منطقه‌ای و بین‌المللی محاط بر ضرورت دیپلماسی ففصال دو و چندجانبه ایران در بحبوحه طرح‌های مختلف منطقه‌ای حاضر نیز مزید بر علت است. احتمالاً از بهمن تا اردیبهشت عملاً سیاست خارجی و وزارت خارجه تعطیل خواهد بود. از آنجایی که شروع خوب ضامن ادامه و تداوم برنامه و طرح خوب است، یقیناً دو، سه ماه تعطیلی یک وزارتخانه کلیدی در شرایط موجود در راستای منافع ملی ایران نخواهد بود. بدنه وزارت خارجه در ساختار جدید نه‌تنها چابک‌تر و سبک‌تر نشده، بلکه بر تعداد مدیران و رؤسای ادارات مختلف غیرضروری نیز افزوده شده است (مثلاً بخش بگرام با شش یا هفت کارکنان موجود، عیناً تبدیل به اداره کل بگرام با شش رئیس اداره شده است). با وجود حذف معاونت‌های سیاسی منطقه‌ای تعداد معاونت‌ها (با احتساب حفظ و ارتقای زیرمجموعه‌های رئیس‌پرو و بخش سخنگو و دفتر مطالعات و هم‌ترازی آنان با معاون وزیر) عملاً در حد هفت معاون وزیر با افزودن رؤسای ادارات جدید، دوایر مربوطه به بودجه وزارت خارجه حفظ و تقویت شده است. اصولاً مانند فوتبال در هر کار تیمی، توجیه و آمادگی حرفه‌ای بدنه و بازیگران اصلی درخصوص اتخاذ ترکیب تازه، راهبرد جدید و راهکار تازه ازجمله ملزومات اولیه هر مربی به‌منظور موفقیت طرح مدنظر است.

فراخوان شناسایی و ارزیابی پیمانکار (یک مر حله ای)

مناقصه عمومی یک مر حله ای خدمات جمعی تهیه، طبخ و توزیع غذا در رستوران ساختمانهای ۲۵ و ۳۵ به شماره ۴۱ –۹۶

شماره مجوز: ۱۳۹۶.۴۴۸۵

۳ – مدت اجرای عملیات دو سال شمسی میباشد .
۴ – زمان ارائه پاکتهای پیشنهاد قیمت: روز ۹۶/۱۱/۲۸.تهران خیابان حافظ ، نیش خیابان رود سر شرکت ملی نفت ایران ساختمان مرکزی جدید طبقه ۱۲ اتاق ۲۱۷ میباشد .
۵ – زمان و محل بازگشایی پاکتهای پیشنهادقیمت: روز ۹۶/۱۲/۰۸ تهران خیابان حافظ نیش خیابان رود سر شرکت ملی نفت ایران ساختمان مرکزی جدید طبقه ۱۲ اتاق ۲۱۷ جلسات میباشد . (لازم به ذکر است در صورت هر گونه تغییر زمان دقیق جلسه بازگشایی کتبا به مناقصه گران اطلاع داده خواهد شد).

ج- مدارک مورد نیاز

۱ – ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده منتهی به سال مالی ۱۳۹۵
۲ – ارائه گواهی تأیید صلاحیت فعالیت در محل اجرای پیمان بر اساس دستور العمل شماره ۱۴۹۷۱ مورخ ۸۸/۰۲/۱۹ وزارت کار و امور اجتماعی
۳ – سایر موارد دراستاد ارزیابی درج گردیده است.
پس از بررسی مدارک و اسناد ارزیابی تکمیل شده واصله از سوی مناقصه گران و انجام ارزیابی ، اسناد مناقصه بین شرکت های شرکت های واجد شرایط توزیع خواهد شد. بدیهی است در صورت عدم انطباق موضوع فعالیت شرکت با موضوع مناقصه و همچنین عدم رضایت کارفرما از عملکرد مناقصه گر ، مدارک شرکت مزبور مورد بررسی قرار نخواهد گرفت .
ارائه مدارک و فرم های استعلام ارزیابی تکمیل شده از سوی مناقصه گران هیچگونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.

معاونت امور پشتیبانی امور قراردادها و پر آورده مقادیر آگهی فوق همزمان در سایت شرکت ملی نفت ایران www.nioc.ir قابل مشاهده می باشد.
روابط عمومی شرکت ملی نفت ایران